

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 17. septembra 2015 *

„Odvolanie — Štátna pomoc — Žaloba o neplatnosť — Článok 263 ZFEÚ — Prípustnosť — Nezákonná a nezlučiteľná pomoc — Povinnosť vymáhania — Rozhodnutie Európskej komisie o nerozšírení povinnosti vymáhania na nadobúdateľa príjemcu pomoci — Záujem na konaní — Žaloba o náhradu škody a na vymáhanie pomoci pred vnútroštátnymi súdmi — Aktívna legitímácia — Žalobca, ktorý nie je osobne dotknutý“

Vo veci C-33/14 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 22. januára 2014,

Mory SA, v likvidácii, so sídlom v Pantin (Francúzsko),

Mory Team, v likvidácii, so sídlom v Pantin,

Superga Invest, predtým Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS), so sídlom v Miraumont (Francúzsko),

v zastúpení: B. Vatier a F. Loubières, avocats, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľky,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: T. Maxian Rusche a B. Stromsky, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilešič, sudcovia A. Ó Caoimh (spravodajca), C. Toader, E. Jarašiūnas a C. G. Fernlund,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: tajomník: L. Carrasco Marco, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. apríla 2015,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 18. júna 2015,

* Jazyk konania: francúzština.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa Mory SA, Mory Team a Superga Invest domáhajú zrušenia uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie Mory a i./Komisia (T-545/12, EU:T:2013:607, ďalej len „napadnuté uznesenie“), ktorým uvedený súd zamietol ich žalobu o vyhlásenie neplatnosti rozhodnutia Komisie C(2012) 2401 final zo 4. apríla 2012, týkajúceho sa prevzatia majetku skupiny Sernam v rámci jej konkurzu (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Žalobkyne sa považujú za priamych konkurentov Financière Sernam, ako aj jej dcérskych spoločností Sernam Services a Aster (ďalej spolu len „skupina Sernam“). Mory SA a Mory Team (ďalej spolu len „spoločnosti Mory“) vykonávali pred vstupom do likvidácie činnosti v odvetviach bežného a urýchleného doručovania zásielok. Superga Invest, predtým Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS), so sídlom v Miraumont (Francúzsko), bola hlavným akcionárom spoločností Mory.
- 3 Rozhodnutím z 23. mája 2001 týkajúcim sa štátnej pomoci NN 122/2000 (ex NJ 140/2000) (Ú. v. ES C 199, 2001, s. 15) Komisia schválila pomoc na reštrukturalizáciu skupiny Sernam (ďalej len „rozhodnutie Sernam 1“).
- 4 Rozhodnutím 2006/367/ES z 20. októbra 2004, ktoré sa vzťahuje na štátnu pomoc čiastočne zrealizovanú zo strany Francúzska v prospech spoločnosti Sernam (Ú. v. EÚ L 140, 2006, s. 1, ďalej len „rozhodnutie Sernam 2“), Komisia potvrdila, že pomoc schválená rozhodnutím Sernam 1 je za určitých podmienok zlučiteľná s vnútorným trhom. Uviedla tiež prítomnosť dodatočnej pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom, ktorú bola Francúzska republika v dôsledku toho povinná vymáhať.
- 5 Listom zo 16. júla 2008 Komisia informovala Francúzsku republiku o svojom rozhodnutí začať konanie vo veci formálneho zisťovania upravené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ v súvislosti s tým, ako Francúzska republika uplatňuje rozhodnutie Sernam 2. Toto rozhodnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* 9. januára 2009 (Ú. v. EÚ C 4, 2009, s. 5).
- 6 Dňa 27. júna 2011 Tribunal de commerce de Bobigny [Obchodný súd v Bobigny (Francúzsko)] vyhlásil konkurz na majetok spoločností Mory.
- 7 Dňa 31. januára 2012 Tribunal de commerce de Nanterre [Obchodný súd v Nanterre (Francúzsko)] vyhlásil konkurz na majetok Financière Sernam a Sernam Services.
- 8 Dňa 3. februára 2012 Tribunal de commerce de Pointoise [Obchodný súd v Pontoise (Francúzsko)] vyhlásil konkurz na majetok Aster s tým, že mala pokračovať v činnosti.
- 9 Dňa 9. marca 2012 Komisia prijala rozhodnutie 2012/398/EÚ týkajúce sa štátnej pomoci č. SA.12522 (C 37/08) – Francúzsko – Uplatňovanie rozhodnutia „Sernam 2“ (Ú. v. EÚ L 195, s. 19, ďalej len „rozhodnutie Sernam 3“). Článok 1 výroku tohto rozhodnutia uvádza, že skupina Sernam dostala nezákonnú štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom (ďalej len „sporná pomoc“). Podľa článku 2 tohto výroku je Francúzska republika povinná vymáhať spornú pomoc od tejto skupiny.
- 10 V ten istý deň boli konkurznému správcovi skupiny Sernam odovzdané dve ponuky na prevzatie, pričom prvú predložila Geodis Calberson (ďalej len „Calberson“), dcérska spoločnosť skupiny Geodis (ďalej len „Geodis“), podnikajúca v odvetví doručovania zásielok, a druhú predložila BMV. Ponuka na

prevzatie od spoločnosti Calberson bola viazaná na podmienku, že „žiadna povinnosť vrátenia celej protiprávnej štátnej pomoci poskytnutej Sernam alebo jej časti nemôže byť prevedená s aktívami, ktoré sú predmetom prevzatia alebo z dôvodu prevzatia, alebo inak pripísaná na ťarchu nadobúdateľa“. Ponuka predložená spoločnosťou BMV neobsahovala takúto podmienku, ale bola predložená ako neoddeliteľná od ponuky predloženej spoločnosťou Calberson a mala stratiť platnosť, ak by bola táto ponuka odmietnutá.

- 11 Dňa 23. marca 2012 Francúzska republika požiadala Komisiu o potvrdenie, že povinnosť vymáhania spornej pomoci sa nebude vzťahovať na Geodis a BMV, ak prevezmú časť majetku skupiny Sernam.
- 12 V spornom rozhodnutí Komisia uviedla Francúzskej republike, že povinnosť vymáhania vzťahujúcu sa na skupinu Sernam podľa článku 2 rozhodnutia Sernam 3 netreba rozšíriť na Geodis a BMV, vzhľadom na neexistenciu hospodárskej kontinuity medzi skupinou Sernam a týmito dvomi potenciálnymi nadobúdateľmi. Komisia v bode 54 sporného rozhodnutia spresnila, že toto rozhodnutie sa netýka toho, či investícia nadobúdateľov spočívajúca v prevzatí určitého majetku skupiny Sernam bola oznámená alebo nebola oznámená, a že v dôsledku toho nie je možné predvídať výsledok posúdenia tejto investície vzhľadom na článok 107 ods. 1 ZFEÚ.
- 13 Dňa 10. apríla 2012 Calberson podala konkurznému správcovi skupiny Sernam novú ponuku na prevzatie, ktorá neobsahovala podmienku uvedenú v jej pôvodnej ponuke na prevzatie.
- 14 Dňa 13. apríla 2012 Tribunal de commerce de Nanterre vyhovel ponukám na prevzatie podaným zo strany Calberson a BMV a nariadil prevod určitého majetku Sernam Services v ich prospech s účinnosťou od 7. mája 2012.
- 15 Dňa 10. júla 2012 Tribunal de commerce de Bobigny rozhodol o likvidácii spoločností Mory.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 16 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 17. decembra 2012 podali odvolateľky žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia.
- 17 Podaním do kancelárie Všeobecného súdu 25. marca 2013 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z dôvodu, že na jednej strane žalobkyne nepreukázali, že majú záujem na konaní proti spornému rozhodnutiu, a na druhej strane, že sa ich toto rozhodnutie osobne netýka v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.
- 18 Napadnutým uznesením Všeobecný súd rozhodol, že žalobkyne nepreukázali svoj záujem na konaní proti spornému rozhodnutiu a že v dôsledku toho sa ich žaloby musia vyhlásiť za neprípustné len z tohto dôvodu bez toho, aby bolo potrebné skúmať neprípustnosť namietanú Komisiou vzhľadom na to, že sporné rozhodnutie sa ich osobne netýka. Všeobecný súd konkrétne uviedol, že ani zo žaloby podanej spoločnosťami Mory 25. apríla 2007 na Tribunal administratif de Paris [Správny súd v Paríži (Francúzsko)] domáhajúcej sa vymáhania spornej pomoci, ani zo žaloby, ktorú tieto spoločnosti podali 7. mája 2013 na Tribunal de commerce de Paris (Obchodný súd v Paríži, Francúzsko), ktorou sa domáhali, aby najmä skupina Sernam a Geodis boli spoločne a nerozdielne zaviazané nahradiť škodu, ktorú im údajne spôsobili, im nemôže vyplývať takýto záujem.

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdnym dvorom

- 19 Odvolateľky svojím odvolaním navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnuté uznesenie,

- vrátil vec Všeobecnému súdu, aby ju znova preskúmal z vecnej stránky, a
- určil, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

- 20 Komisia navrhuje zamietnutie odvolania a zaviazanie odvolateľiek na náhradu trov konania.
- 21 Podaním do kancelárie Súdneho dvora 19. mája 2014 Calberson požiadala na základe článku 40 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie o vstup do tohto konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie.
- 22 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 27. februára 2015 bola táto žiadosť zamietnutá.

O návrhu na opätovné otvorenie ústnej časti konania

- 23 Po prednesení návrhov generálneho advokáta odvolateľky podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 29. júna 2015 požiadali o opätovné otvorenie ústnej časti konania. Na podporu tohto návrhu odvolateľky v podstate uviedli, že nové tvrdenia uvedené generálnym advokátom v jeho návrhoch týkajúce sa najmä kvalifikácie sporného rozhodnutia na účely určenia aktívnej legitímácie v zmysle článku 263 ZFEÚ a dôsledky týchto tvrdení na preskúmanie odvolania si vyžadujú uskutočnenie kontradiktórnej diskusie, za predpokladu, že Súdny dvor by chcel právoplatne rozhodnúť o spore.
- 24 Treba pripomenúť, že štatút Súdneho dvora neupravuje možnosť účastníkov konania podať pripomienky v reakcii na návrhy prednesené generálnym advokátom (pozri rozsudok Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, bod 30 a citovanú judikatúru).
- 25 Podľa článku 252 druhého odseku ZFEÚ je povinnosťou generálneho advokáta, konajúceho nestranne a nezávisle, predkladať na verejných pojednávaniach odôvodnené návrhy v prípadoch, ktoré si v súlade so štatútom Súdneho dvora Európskej únie vyžadujú jeho účasť. Ani návrhy generálneho advokáta, ani odôvodnenie, na základe ktorého k nim dospel, nie sú pre Súdny dvor záväzné (pozri rozsudok Komisia/Parker Hannifin Manufacturing a Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, bod 29, ako aj citovanú judikatúru).
- 26 V dôsledku toho nesúhlas s časťou návrhov generálneho advokáta bez ohľadu na otázky, ktoré v nich skúmal, nemôže byť sám osebe dôvodom opodstatňujúcim opätovné otvorenie ústnej časti konania (rozsudok E.ON Energie/Komisia, C-89/11 P, EU:C:2012:738, bod 62).
- 27 Súdny dvor pritom môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania v súlade s článkom 83 svojho rokovacieho poriadku, najmä pokiaľ sa domnieva, že nemá dostatok informácií alebo že vec je potrebné rozhodnúť na základe tvrdenia, ku ktorému sa účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora nevyjadrili (rozsudok Nordzucker, C-148/14, EU:C:2015:287, bod 24).
- 28 V prejednávanej veci nejde o takýto prípad. Odvolateľky aj Komisia totiž uviedli tak počas písomnej časti konania, ako aj počas jeho ústnej časti všetky skutkové a právne tvrdenia na podporu svojich návrhov, vrátane toho, čo sa týka aktívnej legitímácie v zmysle článku 263 ZFEÚ. Súdny dvor sa preto domnieva, že po vypočutí generálneho advokáta pozná všetky okolnosti potrebné na rozhodnutie a že tieto okolnosti boli predmetom diskusie, ktorá sa pred ním uskutočnila.
- 29 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy Súdny dvor usúdil, že netreba nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania.

O odvolaní

- 30 Odvolateľky uvádzajú dva odvolacie dôvody na podporu svojho odvolania. Prvý je založený na tom, že Všeobecný súd údajne niekoľkokrát vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia ich záujmu na konaní o zrušenie sporného rozhodnutia. Druhý je založený na porušení článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, keďže Všeobecný súd údajne opomenul konštatovať, že sú priamo a osobne dotknuté týmto rozhodnutím.
- 31 Odvolateľky najskôr tvrdia, že neexistuje hranica oddeľujúca pojmy záujem na konaní a „priama a osobná dotknutosť“. Tieto dva pojmy sa údajne prelínajú, dokonca úplne, pokiaľ ide o posúdenie prípustnosti žaloby podanej subjektom, ktorému nebolo určené rozhodnutie, v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Bolo by totiž nelogické domnievať sa, že osoba, ktorá je priamo a osobne dotknutá rozhodnutím, nemá záujem na konaní. Rovnako by bolo nepredstaviteľné, aby osoba mohla mať záujem na konaní bez toho, aby bola priamo a osobne dotknutá rozhodnutím. Všeobecný súd tým, že usúdil, že tieto dva pojmy sa líšia, údajne porušil článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ. Samotné preukázanie, že určitá osoba je priamo a osobne dotknutá, údajne stačí na konštatovanie prípustnosti jej žaloby.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia strán

- 32 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolateľky vytykajú Všeobecnému súdu, že vychádzal z viacerých nesprávnych právnych posúdení pri skúmaní, ktoré ho viedlo k vyvodu záveru, že nepreukázali svoj záujem na konaní proti spornému rozhodnutiu.
- 33 V prvom rade odvolateľky tvrdia, že odôvodnenie Všeobecného súdu je poznačené určitým počtom protirečení a nesprávnym právnym posúdením, keďže v bodoch 29 až 35 napadnutého uznesenia uviedol, že z účasti Mory na správnom konaní predchádzajúcom prijatiu rozhodnutia Sernam 2 jej nemohol vzniknúť záujem na konaní.
- 34 Všeobecný súd si najskôr údajne protirečí, keď najmä v bode 31 napadnutého uznesenia uviedol na podporu svojho rozhodnutia, podľa ktorého odvolateľky nemali záujem na konaní, judikatúru v oblasti štátnej pomoci, podľa ktorej musí žalobca vždy preukázať, že pomoc sa môže dotknúť jeho postavenia na trhu, pričom v bode 57 tohto uznesenia podľa nich uviedol, že Komisia sa v spornom rozhodnutí nevyjadřila k existencii zlučiteľnosti prípadnej pomoci na základe článku 108 ZFEÚ.
- 35 Následne odôvodnenie Všeobecného súdu uvedené v bode 33 napadnutého uznesenia, podľa ktorého sa spôsoby vymáhania spornej pomoci týkajú jedine Komisie a dotknutého členského štátu, údajne v zásade vedie k vylúčeniu toho, aby iný subjekt než tento členský štát, ktorý je dotknutý rozhodnutím ukladajúcim vymáhanie pomoci, mal záujem na konaní proti rozhodnutiu o spôsoboch vymáhania tejto pomoci. Takáto analýza je údajne v rozpore s ustanoveniami článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, podľa ktorých môže byť žaloba proti takémuto rozhodnutiu podaná akoukoľvek osobou, ktorej sa toto rozhodnutie priamo a osobne týka.
- 36 Všeobecný súd napokon údajne obsahuje zamieňanie, pokiaľ ide na jednej strane o pojmy „záujem na konaní“ a „dotknutá osoba“ a na druhej strane povahu sporného rozhodnutia, keďže napadnuté uznesenie ho raz kvalifikuje ako rozhodnutie *sui generis*, inokedy ako rozhodnutie týkajúce sa jedine spôsobov vymáhania pomoci a inokedy zasa ako rozhodnutie o existencii alebo neexistencii prevodu nezlučiteľnej pomoci a obchádzaní rozhodnutia o vymáhaní. Cieľom týchto zamieňaní je údajne vyhnúť sa odhaleniu skutočnosti, že Všeobecný súd v napadnutom uznesení nezaujal rovnaký postoj, ako bol postoj uvedený v rozsudku Ryanair/Komisia (T-123/09, EU:T:2012:164).

- 37 V druhom rade sa odvolateľky domnievajú, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 36 až 51 napadnutého uznesenia uviedol, že žaloby podané na vnútroštátne súde s cieľom dosiahnuť vymáhanie spornej pomoci a náhradu škody nespôsobujú vznik ich záujmu na konaní pred súdom Únie.
- 38 Odvolateľky v tejto súvislosti najskôr uvádzajú, že Všeobecný súd nesprávne usúdil, že záujem na konaní proti rozhodnutiu Únie je opodstatnený jedine možnosťou subjektu podať žalobu o náhradu škody na vnútroštátnom súde. Tento záujem totiž podľa nich môže vyplývať aj zo žaloby domáhajúcej sa skutočného vymáhania pomoci dotknutým členským štátom. V danom prípade pritom Mory údajne podala takúto žalobu na Tribunal administratif de Paris s cieľom zaviazať Francúzsko na vymáhanie spornej pomoci od všetkých nástupníckych príjemcov, vrátane Geodis. Komisii ani Všeobecnému súdu údajne v rámci tohto konania neprislúchalo spochybňovať relevantnosť a záujem odvolateľiek, keďže toto konanie sa platne začalo a pokračuje.
- 39 Odvolateľky následne tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne usúdil, že ich záujem na konaní sa nepreukázal z dôvodu, že počas mnohých rokov neuskutočnili nijaký úkon s cieľom získania náhrady škody vyplývajúcej z narušenia hospodárskej súťaže vyplývajúceho zo spornej pomoci. Podanie žaloby o náhradu škody na Tribunal de commerce de Paris sa totiž podľa nich stalo možným až po prijatí rozhodnutia Sernam 3 vyhlasujúceho túto pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom. Táto žaloba bola navyše údajne uvedená v návrhu na začatie konania pred Všeobecným súdom a podaná pred prijatím napadnutého uznesenia. V každom prípade Všeobecný súd údajne nemohol analýzu dôvodnosti žaloby o náhradu škody proti Geodis uskutočnenú vnútroštátnym súdom nahradiť svojou vlastnou analýzou na vyvodenie záveru, že uvedená žaloba je odsúdená na neúspech a že úspech návrhu na vyhlásenie neplatnosti podaného v konaní pred ním nebude mať vplyv na úspech žaloby o náhradu škody, o ktorej prebiehalo konanie pred vnútroštátnymi súdmi.
- 40 Odvolateľky napokon tvrdia, že žaloba o náhradu škody proti Geodis pred vnútroštátnym súdom je legitímna, keďže sa podľa nich musí považovať za súčasného príjemcu spornej pomoci a z tohto dôvodu za dlžníka pri povinnosti napraviť škodlivé dôsledky poskytnutia tejto pomoci na úkor spoločností Mory, spoločne a nerozdielne s nástupníckymi príjemcami a jej poskytovateľom Société nationale des chemins de fer français (Francúzska národná železničná spoločnosť) (SNCF). Navyše, ak by sa zrušilo sporné rozhodnutie, odvolateľky by sa mohli domáhať voči Geodis pred vnútroštátnym súdom plnenia na základe inštitútu francúzskeho práva nazvaného „bez dôvodné obohatenie“.
- 41 V treťom rade odvolateľky vytykajú Všeobecnému súdu, že poprel existenciu záujmu Superga Invest na konaní tým, že odmietol prijať, že tento záujem vyplýva zo záujmu na konaní spoločností Mory, v ktorých je Superga Invest hlavným akcionárom.
- 42 V štvrtom rade odvolateľky vytykajú Všeobecnému súdu, že v bodoch 54 až 58 napadnutého uznesenia usúdil, že neboli pozbavené svojho procesného práva na dosiahnutie začatia konania vo veci formálneho zisťovania v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ.
- 43 Odvolateľky najskôr tvrdia, že hoci informovali Komisiu o existencii hrozby obchádzania vyplývajúcej zo zamýšľaného prevodu, táto inštitúcia tým, že prijala sporné rozhodnutie, odmietla začať konanie na dôkladné preskúmanie a poškodila ich procesné práva. Odvolateľky tým prišli o možnosť dosiahnuť dôkladné preskúmanie netýkajúce sa novej pomoci, ale uplatnenia rozhodnutia Sernam 3 zneužívajúcim spôsobom.
- 44 Odvolateľky sa následne domnievajú, že Všeobecný súd sa úmyselne vyhol preskúmaniu, či boli priamo a osobne dotknuté sporným rozhodnutím, aby predišiel otázke povahy tohto sporného rozhodnutia, ktoré Komisia považovala za rozhodnutie *sui generis*. Keďže však odvolateľky údajne boli osobne dotknuté týmto rozhodnutím, malo byť prípustné, aby ho mohli napadnúť pred Všeobecným súdom, aby preveril, či Komisia mala právomoc na prijatie tohto rozhodnutia napriek chýbajúcemu právnemu základu.

- 45 Odvolateľky napokon vytýkajú Všeobecnému súdu, že v bode 33 napadnutého uznesenia usúdil, že sporné rozhodnutie vzhľadom na to, že sa nevzťahuje na zlučiteľnosť štátnej pomoci s vnútorným trhom, ale na spôsoby vymáhania spornej pomoci, sa týka výlučne Komisie a členského štátu, ktorému prislúcha povinnosť vymáhania. Otázka, ktorá sa má preskúmať, údajne nie je to, či bola v prospech Geodis poskytnutá nová pomoc, ale či podmienky, za ktorých sa malo uskutočniť prevzatie skupiny Sernam zo strany Geodis, predstavovali správne uplatnenie rozhodnutia Sernam 3 alebo naopak uplatnenie tohto rozhodnutia zneužívajúcim spôsobom. Keďže spôsob vymáhania môže predstavovať uplatnenie rozhodnutia o vymáhaní zneužívajúcim spôsobom, Komisia bola údajne povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania, ak mala v tejto súvislosti závažné pochybnosti.
- 46 Podľa Komisie sú tvrdenia odvolateľiek neopodstatnené z dvoch dôvodov. Na jednej strane uvádza, že v okamihu podania návrhu na zrušenie boli spoločnosti Mory v likvidácii a preto už neboli konkurentom nijakého podniku. Na druhej strane zrušenie sporného rozhodnutia údajne neposkytuje skutočný záujem v rámci žaloby o náhradu škody pred vnútroštátnym súdom z dôvodu ujmy v hospodárskej súťaži, ktorú údajne v minulosti utrpeli.
- 47 Komisia najskôr tvrdí, že tvrdenia uvedené v prvom a štvrtom rade v rámci tohto odvolacieho dôvodu sa netýkajú záujmu na konaní, ale aktívnej legitimácie odvolateľiek. Tieto tvrdenia preto podľa nej nemôžu preukázať takýto záujem na konaní proti spornému rozhodnutiu.
- 48 Pokiaľ ide o zostávajúcu časť, Komisia sa domnieva, že žaloba o vymáhanie ani žaloba o náhradu škody, ktoré boli podané na vnútroštátne súdy, nespôsobujú vznik záujmu odvolateľiek na konaní pred súdom Únie.
- 49 Pokiaľ ide o prvú z tých žalôb, podanú na Tribunal administratif de Paris, Komisia tvrdí, že vzhľadom na to, že spoločnosti Mory už existujú iba s cieľom svojej likvidácie, je vylúčené, aby mohli nájsť záujem na konaní v obnovení svojho postavenia v hospodárskej súťaži vďaka vymáhaniu spornej pomoci. Odvolateľky okrem toho vo svojej žalobe na Všeobecný súd údajne neuviedli možnosť podania žaloby o náhradu škody pri snahe opodstatniť záujem na konaní. Okrem toho údajne nie je prípustné, aby mohli odvolateľky predložiť v štádiu odvolania tvrdenie, že cieľom žaloby o náhradu škody pred Tribunal administratif de Paris je tiež vymáhanie spornej pomoci od Geodis. Toto rozšírenie návrhu sa totiž údajne uskutočnilo až po vydaní napadnutého uznesenia, pričom žaloba na Všeobecný súd údajne neobsahovala toto tvrdenie.
- 50 Subsidiárne Komisia tvrdí, že sa nijako nepreukázalo, že táto žaloba na Tribunal administratif de Paris je dôvodná a že má podľa vnútroštátneho práva čo i len malú nádej na úspech. Podľa tejto inštitúcie je zrejmé, že po prijatí rozhodnutia Sernam 3 smeroval tento vnútroštátny súd k vydaniu uznesenia o zastavení konania. Podľa nej totiž ihneď ako Komisia tak, ako v danom prípade, rozhodne o vyhlásení spornej pomoci za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariadení jej vymáhania, konanie začaté predtým pred vnútroštátnym súdom sa stane bezpredmetným.
- 51 Pokiaľ ide o druhú z tých žalôb podanú na Tribunal administratif de Paris, Komisia tvrdí, že na opodstatnenie záujmu na zrušení rozhodnutia Komisie nestačí, aby sa žalobca pred súdom Únie odvolal na akúkoľvek žalobu o náhradu škody, ktorá môže byť podaná v budúcnosti alebo prípadne už bola podaná na vnútroštátnom súde, z dôvodu, že zrušenie tohto rozhodnutia súdom Únie uľahčí úspešné vybavenie jeho žaloby o náhradu škody, bez toho, aby navyše preukázal, že je odôvodnené predpokladať, že môže uspieť v prípade zrušenia rozhodnutia Komisie. Hoci by v tejto súvislosti Všeobecný súd podľa nej nemal nahrádzať vnútroštátny súd pri rozhodnutí o dôvodnosti žaloby o náhradu škody podanej na vnútroštátny súd, napriek tomu mu prináleží preskúmať, či odvolateľky preukázali existenciu skutočného záujmu na domáhaní sa zrušenia rozhodnutia Komisie s cieľom podložiť túto žalobu o náhradu škody.

- 52 Komisia sa domnieva, že v prejednávanej veci takéto preukázanie chýba. Posúdenie uskutočnené v tejto súvislosti Všeobecným súdom je podľa nej presné, pričom sa okrem toho týka oblasti skutkového stavu, ktorá nepodlieha preskúmaniu Súdneho dvora v rámci odvolania. Odvolateľky údajne podali svoju žalobu o náhradu škody iba ako odpoveď na argumentáciu uvedenú Komisiou v jej námietke neprípustnosti po viac ako jednom roku po prijatí rozhodnutia Sernam 3. Pokiaľ ide o možnosť uplatniť si voči Geodis plnenie založené na inštitúte „bez dôvodného obohatenia“ podľa francúzskeho práva, podľa nej bolo po prvýkrát uvedené v rámci odvolania a z tohto dôvodu je zjavne neprípustné. V každom prípade na podporu tohto konceptu podľa nej nebola uvedená nijaká vážna argumentácia.
- 53 Komisia sa napokon domnieva, že Všeobecný súd správne usúdil v bode 53 napadnutého uznesenia, že vzhľadom na to, že spoločnosti Mory už nevykonávali činnosť, nemohli im byť spôsobené nijaké ťažkosti v hospodárskej súťaži, ktorých následky by znášala Superga Invest.

Posúdenie Súdny dvorom

- 54 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd vychádzal z viacerých nesprávnych právnych posúdení, keď usúdil, že nepreukázali svoj záujem na konaní o zrušenie sporného rozhodnutia v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.
- 55 Podľa ustálenej judikatúry je žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou prípustná iba vtedy, ak má táto osoba právny záujem na zrušení napadnutého aktu. Predpokladom takéhoto záujmu je, že samotné zrušenie aktu musí byť spôsobilé vyvolať právne následky, a teda žaloba musí byť spôsobilá svojím výsledkom priniesť prospech tomu, kto ju podal (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Komisia/Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, bod 63; ACEA/Komisia, C-319/09 P, EU:C:2011:857, bod 67; Stichting Woonpunt a i./Komisia, C-132/12 P, EU:C:2014:100, bod 67, ako aj Stichting Woonlinie a i./Komisia, C-133/12 P, EU:C:2014:105, bod 54).
- 56 Záujem žalobcu na konaní musí existovať a byť skutočný (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, bod 65, a Planet/Komisia, C-564/13 P, EU:C:2015:124, bod 34). Nemôže sa týkať budúcej a hypotetickej situácie (pozri v tomto zmysle rozsudky Strogili/Dvor audítorov, 204/85, EU:C:1987:21, bod 11, ako aj Cañas/Komisia, C-269/12 P, EU:C:2013:415, body 16 a 17).
- 57 Tento záujem musí vzhľadom na predmet žaloby existovať v okamihu jej podania, inak je neprípustná, a musí pretrvávať až do vyhlásenia rozhodnutia súdu, v opačnom prípade musí byť konanie zastavené (pozri v tomto zmysle rozsudky Abdulrahim/Rada a Komisia, C-239/12 P, EU:C:2013:331, bod 61, ako aj Cañas/Komisia, C-269/12 P, EU:C:2013:415, bod 15).
- 58 Záujem na konaní teda predstavuje podstatnú a prvú podmienku akejkoľvek žaloby na súd (pozri v tomto zmysle uznesenie S./Komisia, 206/89 R, EU:C:1989:333, bod 8, a rozsudok Andechser Molkerei Scheitz/Komisia, C-682/13 P, EU:C:2015:356, bod 27).
- 59 Okrem toho sa prípustnosť žaloby podanej fyzickou alebo právnickou osobou proti aktu, ktorý jej nebol určený, v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ viaže na podmienku, že má aktívnu legitímáciu, ktorá je prítomná v dvoch prípadoch. Na jednej strane možno podať takúto žalobu pod podmienkou, že tento akt sa jej priamo a osobne týka. Na druhej strane takáto osoba môže podať žalobu proti regulačnému aktu, ktorý sa jej priamo týka a nevyžaduje si vykonávacie opatrenia (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Telefónica/Komisia, C-274/12 P, EU:C:2013:852, bod 19, a Stichting Woonpunt a i./Komisia, C-132/12 P, EU:C:2014:100, bod 44).

- 60 V prejednávanej veci treba v prvom rade konštatovať, že Všeobecný súd v bode 59 napadnutého uznesenia vyvodil záver o neprípustnosti návrhu na zrušenie sporného rozhodnutia podaného odvolateľkami na základe článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ z jediného dôvodu, že nepreukázali svoj záujem na konaní, pričom okrem iného nepreskúmal, či majú tieto odvolateľky aj aktívnu legitímáciu v zmysle rovnakého ustanovenia.
- 61 Za týchto okolností je zrejmé, že dôvody, pre ktoré Všeobecný súd uviedol v bodoch 29 až 35 a 55 až 58 napadnutého uznesenia, že na jednej strane Mory nebola osobne dotknutá sporným rozhodnutím, a na druhej strane, že pri nezačatí konania vo veci formálneho zisťovania upraveného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ odvolateľky neprišli o priznanie svojich procesných práv, nemajú povahu podpory výroku tohto uznesenia, keďže tieto dôvody sa netýkajú preskúmania záujmu, ale preskúmania aktívnej legitímácie, čo navyše Všeobecný súd sám uviedol v bodoch 30 a 34 tohto uznesenia.
- 62 V tejto súvislosti odvolateľky nesprávne tvrdia, že samotná okolnosť, že fyzická alebo právnická osoba je priamo a osobne dotknutá, nevyhnutne preukazuje jej záujem na konaní. Ako totiž vyplýva z bodov 55 až 59 tohto rozsudku, záujem na konaní a aktívna legitímácia predstavujú rozdielne podmienky prípustnosti, ktoré musia byť fyzickou alebo právnickou osobou splnené spoločne, aby bolo prípustné jej podanie návrhu na zrušenie na základe článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky *Stichting Woonpunt a i./Komisia*, C-132/12 P, EU:C:2014:100, body 67 a 68, ako aj *Stichting Woonlinie a i./Komisia*, C-133/12 P, EU:C:2014:105, body 54 a 55).
- 63 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že argumentácia uvedená odvolateľkami v rámci prvého odvolacieho dôvodu na podporu ich odvolania v rozsahu, v akom vytýkajú, že v napadnutom uznesení sa uvádza, že odvolateľky nie sú aktívne legitimované, musí byť zamietnutá ako sčasti neúčinná a sčasti nedôvodná.
- 64 V druhom rade treba preskúmať prvý odvolací dôvod odvolateľiek v rozsahu, v akom smeruje proti úvahám Všeobecného súdu uvedeným v bodoch 36 až 51 napadnutého uznesenia, v súlade s ktorými tento súd zamietol argumentáciu uvedených odvolateľiek, že ich záujem na konaní vyplýval v danom prípade zo žaloby podanej 25. apríla 2007 spoločnosťami Mory na Tribunal administratif de Paris, ktorou sa domáhali vymáhania spornej pomoci, ako aj zo žaloby o náhradu škody, ktorú podali 7. mája 2013 na Tribunal de commerce de Paris s cieľom dosiahnuť spoločné a nerozdielne zaviazanie najmä skupiny Sernam a Geodis na nápravu ujmy, ktorú údajne spôsobili odvolateľkám.
- 65 V tejto súvislosti Všeobecný súd uviedol v bodoch 39 a 40 napadnutého uznesenia, že žaloba domáhajúca sa vymáhania spornej pomoci podaná na vnútroštátnom súde sa netýka náhrady ujmy, o ktorej odvolateľky tvrdia, že ju utrpeli.
- 66 Na druhej strane Všeobecný súd po tom, čo v bode 41 napadnutého uznesenia zdôraznil, že odvolateľky počas mnohých rokov neuskutočnili nijaký úkon s cieľom získať náhradu údajnej ujmy vyplývajúcej z narušenia hospodárskej súťaže spôsobenej touto pomocou, uviedol v bodoch 42 až 49 tohto uznesenia, že z podania žaloby o náhradu škody na Tribunal de commerce de Paris, ku ktorému došlo po podaní návrhu na zrušenie na súd Únie, im nevzniká ani záujem na konaní pred súdom Únie, keďže nepreukázali, že Geodis im mohla spôsobiť škodu, v dôsledku čoho by voči nej mohli dôvodne začať konanie o náhradu škody pred vnútroštátnym súdom.
- 67 V tejto súvislosti Všeobecný súd najskôr uviedol v bodoch 44 a 45 napadnutého uznesenia, že vzhľadom na to, že prevzatie majetku skupiny Sernam sa uskutočnilo po konkurze spoločností Mory, toto prevzatie nebolo dôvodom ich súdnej likvidácie a že preto Geodis nemôže byť zodpovedná za ich zlú finančnú situáciu. Všeobecný súd následne v bode 47 tohto uznesenia zdôraznil, že sa nepreukázalo ani to, že spoločnosť Geodis by samotným prevzatím určitej časti majetku skupiny Sernam mohla byť teoreticky braná na zodpovednosť na základe vnútroštátneho práva za údajnú ujmu, ktorú mala táto skupina spôsobiť odvolateľkám. Napokon pokiaľ ide o škodu namietanú odvolateľkami, ktorá im mohla byť spôsobená tým, že Geodis prevzala určitú časť majetku skupiny Sernam bez toho, aby bola povinná

nahradiť spornú pomoc, Všeobecný súd v bode 48 uvedeného uznesenia uviedol, že vzhľadom na to, že spoločnosti Mory prestali vykonávať akúkoľvek hospodársku činnosť pri svojom vstupe do likvidácie, nemohli utrpieť nijakú ujmu spôsobenú nadobúdateľom.

- 68 Najskôr treba poznamenať, že hoci je nepochybné, že len Všeobecný súd má právomoc zisťovať a hodnotiť skutkový stav a v zásade skúmať dôkazy, ktoré uznal na preukázanie tohto skutkového stavu, Súdny dvor má právomoc uskutočniť svoje preskúmanie v rozsahu, v akom Všeobecný súd kvalifikoval právnu povahu tohto stavu a vyvodil z nej právne dôsledky (pozri v tomto zmysle rozsudok E.ON Energie/Komisia, C-89/11 P, EU:C:2012:738, body 64 a 65, ako aj citovanú judikatúru). V dôsledku toho otázka, či vzhľadom na takýto skutkový stav a dôkazy môže zrušenie sporného rozhodnutia súdom Únie priniesť odvolateľkám prospech v rámci žaloby zamýšľanej pred vnútroštátnymi súdmi, ktorým by sa mohol preukázať ich záujem na konaní pred súdom Únie, je právnou otázkou, na ktorú sa vzťahuje preskúmanie, ktoré Súdny dvor uskutočňuje v rámci odvolania.
- 69 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora môže návrh na zrušenie zachovať záujem ako podklad prípadnej žaloby o určenie zodpovednosti (pozri v tomto zmysle rozsudky Könecke Fleischwarenfabrik/Komisia, 76/79, EU:C:1980:68, bod 9; Francúzsko a i./Komisia, C-68/94 a C-30/95, EU:C:1998:148, bod 74; uznesenia Lech-Stahlwerke/Komisia, C-111/99 P, EU:C:2001:58, body 19 a 20; Komisia/Provincia di Imperia, C-183/08 P, EU:C:2009:136, bod 30, ako aj rozsudok Abdulrahim/Rada a Komisia, C-239/12 P, EU:C:2013:331, bod 64).
- 70 Pretrvávajúce takéto záujmu na konaní sa musí posudzovať *in concreto* najmä zohľadnením dôsledkov namietanej nezákonnosti a povahy údajne spôsobenej ujmy (rozsudok Abdulrahim/Rada a Komisia, C-239/12 P, EU:C:2013:331, bod 65).
- 71 Ako v prejednávanej veci v podstate vyplýva z bodu 46 napadnutého uznesenia, ujma namietaná odvolateľkami vyplýva zo skutočnosti, že skupina Sernam prijímala počas desiatich rokov nezákonnú pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom, ktorú poskytovala Francúzska republika, a ktorej vymáhanie uložila Komisia v súlade s podmienkami rozhodnutia Sernam 3.
- 72 Sporným rozhodnutím pritom Komisia informovala Francúzsku republiku, že ak Geodis prevezme časť majetku skupiny Sernam, táto povinnosť vymáhania sa nerozšíri na túto spoločnosť, keďže sa vzhľadom na neexistenciu hospodárskej kontinuity nepreukázalo, že Geodis mala skutočný prospech zo spornej pomoci.
- 73 Z toho vyplýva, že z dôvodu prijatia tohto rozhodnutia sa na Geodis, ktorá následne skutočne prevzala určitú časť majetku skupiny Sernam, nevzťahuje táto povinnosť vymáhania, keďže ju nemožno považovať za príjemcu spornej pomoci.
- 74 Ako uviedol generálny advokát v bode 91 svojich návrhov, samotná táto okolnosť môže preukázať, že odvolateľky majú záujem na konaní o zrušenie sporného rozhodnutia, keďže ich žaloba o náhradu škody pred vnútroštátnymi súdmi vzhľadom na to, že smeruje k priznaniu nápravy ujmy, ktorú údajne utrpeli z dôvodu poskytnutia spornej pomoci, je založená práve na predpoklade, že Geodis sa ako nadobúdateľ musí považovať za príjemcu tejto pomoci.
- 75 Vzhľadom na to, že dôsledkom zrušenia sporného rozhodnutia môže byť to, že Geodis sa bude musieť považovať za príjemcu spornej pomoci, ktorej poskytnutie údajne spôsobilo ujmu uvedenú odvolateľkami, takéto zrušenie by samo osebe mohlo zvýšiť šance na úspech žaloby o náhradu škody podanej na Tribunal de commerce de Paris v rozsahu, v akom smeruje proti Geodis, a v dôsledku toho im priniesť prospech v rámci tejto žaloby.
- 76 V tejto súvislosti by sa na rozdiel od toho, čo uviedol Všeobecný súd v bode 47 napadnutého uznesenia, nemalo vyžadovať, aby odvolateľky preukázali, že podľa vnútroštátneho práva by Geodis skutočne mohla byť braná na zodpovednosť za údajnú ujmu jedine z dôvodu prevzatia majetku skupiny

Sernam. Súdu Únie totiž neprináleží, aby na účely skúmania záujmu na konaní pred ním posudzoval pravdepodobnosť dôvodnosti žaloby podanej na vnútroštátnom súde podľa vnútroštátneho práva a v dôsledku toho nahrádzal tento súd pri takomto posúdení. Naproti tomu je nevyhnutné, ale postačujúce, aby návrh na zrušenie podaný pred súdom Únie mohol svojím výsledkom priniesť prospech subjektu, ktorý ho podal. V prejednávanej veci pritom ide o takýto prípad, ako vyplýva z bodov 74 až 75 tohto rozsudku.

- 77 Rovnako je na rozdiel od toho, čo Všeobecný súd uviedol v bode 48 napadnutého uznesenia, bezvýznamné, že spoločnosti Mory prestali po svojom vstupe do likvidácie vykonávať akúkoľvek hospodársku činnosť, keďže ujma namietaná odvolateľkami, ako to Komisia sama uznala na pojednávaní, vyplýva práve z narušenia hospodárskej súťaže spôsobeného poskytnutím spornej pomoci v priebehu obdobia, počas ktorého je nesporné, že spoločnosti Mory vykonávali hospodársku činnosť na relevantnom trhu a v dôsledku toho boli konkurentmi príjemcu tejto pomoci.
- 78 Z rovnakého dôvodu nie je relevantná okolnosť, ktorú Všeobecný súd uviedol v bodoch 44 a 45 napadnutého uznesenia, že vzhľadom na to, že k prevzatiu určitej časti majetku skupiny Sernam zo strany Geodis došlo neskôr ako súd vyhlásil konkurz na majetok spoločností Mory, toto prevzatie nebolo dôvodom vyhlásenia konkurzu na majetok týchto spoločností.
- 79 Je potrebné dodať, že je rovnako nesprávne, že Komisia vytýka odvolateľkám, že v štádiu tohto odvolania podali žalobu o náhradu škody na vnútroštátnom súde neskôr ako podali na Všeobecný súd návrh na zrušenie. Z judikatúry Súdneho dvora uvedenej v bodoch 56 a 69 tohto rozsudku totiž vyplýva, že možnosť podania žaloby o náhradu škody postačuje na opodstatnenie takéhoto záujmu na konaní, pokiaľ nie je hypotetická. V prejednávanej veci je pritom nesporné, že odvolateľky avizovali podanie tejto žaloby o náhradu škody vo svojej žalobe na Všeobecnom súde a že ako vyplýva z bodu 42 napadnutého uznesenia, táto žaloba bola skutočne podaná pred prijatím napadnutého uznesenia.
- 80 Navyše je rovnako potrebné konštatovať, že zrušenie sporného rozhodnutia by mohlo samo osebe priniesť odvolateľkám prospech v rámci žaloby, ktorú podali na Tribunal administratif de Paris s cieľom zaviazat Francúzsku republiku na vymáhanie spornej pomoci, keďže dôsledkom tohto zrušenia by bolo, že Geodis by už nemusela uniknúť povinnosti vymáhania vychádzajúcej zo sporného rozhodnutia, v dôsledku čoho by zrušenie uvedeného rozhodnutia mohlo zvýšiť šance na úspech tejto žaloby na Tribunal administratif de Paris.
- 81 Všeobecný súd preto vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 40 napadnutého uznesenia usúdil, že táto posledná uvedená žaloba nemôže viesť k vzniku záujmu odvolateľiek na konaní, len z dôvodu, že nesmeruje k náhrade údajne spôsobenej ujmy, keďže ako uviedol generálny advokát v bode 40 svojich návrhov, záujem na konaní môže vyplývať z akejkoľvek žaloby pred vnútroštátnym súdom, v rámci ktorej môže prípadné zrušenie napadnutého aktu pred súdom Únie priniesť žalobcovi prospech.
- 82 V tejto súvislosti Komisia nesprávne tvrdí, že žaloba podaná odvolateľkami na Tribunal administratif de Paris nemôže opodstatniť záujem odvolateľiek na konaní pred súdom Únie, z dôvodu, že táto žaloba smeruje výlučne k vymáhaniu spornej pomoci nie od Geodis, ale od skupiny Sernam. Zo spisu predloženého Súdneho dvoru totiž jasne vyplýva, že uvedená žaloba sa vzťahuje aj na nástupcov príjemcov spornej pomoci. Keďže odvolateľky navyše výslovne uviedli toto rozšírenie svojej žaloby vo svojich písomnostiach pred Všeobecným súdom, treba zamietnuť námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou z dôvodu, že toto tvrdenie odvolateľiek nebolo uvedené v rámci konania pred Všeobecným súdom.
- 83 Okrem toho hoci nepochybne nemožno vylúčiť, že prijatie rozhodnutia Sernam 3, keďže ukladá vymáhanie spornej pomoci, alebo skončenie vykonávania hospodárskych činností spoločností Mory by prípadne mohli mať vplyv na záujem odvolateľiek na konaní pred Tribunal administratif de Paris, táto

okolnosť na rozdiel od toho, čo Komisia tvrdila najmä na pojednávaní, naproti tomu nemá ani najmenší vplyv na záujem odvolateľiek na konaní pred súdom Únie, keďže návrh na zrušenie podaný pred týmto súdom môže mať svojim výsledkom vplyv na výsledok žaloby podanej na vnútroštátnom súde, ktorej cieľom je dosiahnutie vymáhania spornej pomoci.

- 84 Z toho, čo bolo uvedené najmä v bodoch 77, 78 a 83 tohto rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia aj vtedy, keď v bodoch 52 až 54 napadnutého uznesenia uviedol, že Superga Invest ako hlavný akcionár spoločností Mory nepreukázala svoj záujem na konaní, keďže vzhľadom na to, že uvedené spoločnosti už nevykonávali činnosť, by im už v hospodárskej súťaži nemali byť spôsobené nijaké ťažkosti, ktorých dôsledky by znášala Superga Invest. Keďže záujem Superga Invest na konaní je zviazaný so záujmom spoločností Mory, táto spoločnosť má z rovnakých dôvodov takýto záujem na konaní pred súdom Únie.
- 85 Vzhľadom na všetky tieto úvahy je potrebné konštatovať, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil, že odvolateľky nepreukázali svoj záujem na konaní v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ s cieľom dosiahnuť zrušenie sporného rozhodnutia.
- 86 Za týchto okolností je potrebné vyhlásiť prvý dôvod uvedený odvolateľkami na podporu ich odvolania za dôvodný.
- 87 V dôsledku toho treba zrušiť napadnuté uznesenie bez toho, aby bolo potrebné skúmať druhý dôvod uvedený odvolateľkami na podporu ich odvolania.

O žalobe pred Všeobecným súdom

- 88 Podľa článku 61 Štatútu Súdneho dvora, ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Potom môže sám vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť na rozhodnutie Všeobecného súdu.
- 89 V prejednávanej veci Súdny dvor usúdil, že disponuje informáciami potrebnými na to, aby mohol s konečnou platnosťou rozhodnúť o námietke neprípustnosti, ktorú vzniesla Komisia v prvostupňovom konaní.
- 90 V prvom rade je z dôvodov uvedených v bodoch 74 až 85 tohto rozsudku potrebné zamietnuť túto námietku neprípustnosti v rozsahu, v akom sa odvolateľkám vytyka nedostatok záujmu na konaní.
- 91 V druhom rade, pokiaľ sa touto námietkou odvolateľkám vytyka nedostatok aktívnej legitímácie, je potrebné pripomenúť, že ako bolo uvedené v bode 59 tohto rozsudku, článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ stanovuje dva prípady, v ktorých sa fyzickej alebo právnickej osobe priznáva aktívna legitímácia na podanie žaloby proti aktu Únie, ktorý jej nie je určený. Na jednej strane možno podať takúto žalobu pod podmienkou, že tento akt sa jej priamo a osobne týka. Na druhej strane takáto osoba môže podať žalobu proti regulačnému aktu, ktorý sa jej priamo týka a nevyžaduje si vykonávacie opatrenia.
- 92 Vzhľadom na to, že sporné rozhodnutie, ktoré bolo určené Francúzskej republike, neobsahuje regulačný akt v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, keďže nie je všeobecne záväzným právnym aktom (pozri v tomto zmysle rozsudok Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada, C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 56), treba preveriť, či sú odvolateľky priamo a osobne dotknuté týmto rozhodnutím v zmysle uvedeného ustanovenia.
- 93 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora subjekty, ktorým rozhodnutie nie je určené, môžu tvrdiť, že sa ich osobne týka, iba ak má toto rozhodnutie pre nich účinky z dôvodu určitých ich osobitných vlastností alebo skutkových okolností, ktoré ich odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je rozhodnutie určené (pozri najmä

rozsudky Plaumann/Komisia, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223; Sniace/Komisia, C-260/05 P, EU:C:2007:700, bod 53; 3F/Komisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 29, ako aj T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 63).

- 94 Keďže žaloba v prvostupňovom konaní sa týkala rozhodnutia Komisie vo veci štátnej pomoci, je potrebné uviesť, že v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci upraveného v článku 108 ZFEÚ treba rozlišovať medzi na jednej strane predbežnou fázou zisťovania pomoci upravenou v odseku 3 tohto článku, ktorá slúži len na to, aby si Komisia mohla urobiť prvý názor o čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti predmetnej pomoci, a na druhej strane fázou zisťovania pomoci podľa odseku 2 uvedeného článku. Len v tejto fáze, ktorá má Komissii umožniť získanie úplných informácií o všetkých údajoch veci, upravuje Zmluva povinnosť Komisie poskytnúť účastníkom možnosť predložiť svoje pripomienky (pozri najmä rozsudok 3F/Komisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 30 a citovanú judikatúru).
- 95 Z toho vyplýva, že ak Komisia bez začatia konania vo veci formálneho zisťovania upraveného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ konštatuje rozhodnutím prijatým na základe odseku 3 toho istého článku, že pomoc je zlučiteľná s vnútorným trhom, osoby, v ktorých prospech je táto procesná záruka stanovená, môžu presadiť jej dodržanie, len keď majú možnosť napadnúť toto rozhodnutie na súde Únie. Z týchto dôvodov súd Únie vyhlási návrh na zrušenie takéhoto rozhodnutia podaný dotknutou osobou v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ za prípustný, pokiaľ chce žalobca podaním žaloby zachovať svoje procesné práva, ktoré má podľa posledného uvedeného ustanovenia (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky 3F/Komisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 31 a citovanú judikatúru, ako aj Komisia/Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 47).
- 96 Súdny dvor mal príležitosť spresniť, že takýmito dotknutými osobami sú osoby, podniky alebo združenia, ktorých záujmy môžu byť dotknuté poskytnutím pomoci, t. j. najmä podniky konkurujúce príjmom tejto pomoci a obchodné združenia (pozri najmä rozsudok 3F/Komisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 32 a citovanú judikatúru).
- 97 Ak žalobca naproti tomu spochybňuje dôvodnosť rozhodnutia, ktorým bola posúdená pomoc prijatého podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ alebo na záver konania vo veci formálneho zisťovania, samotná skutočnosť, že sa môže považovať za príslušnú stranu v zmysle odseku 2 tohto článku, nemôže stačiť na uznanie prípustnosti žaloby. Musí ešte dokázať, že má osobitné postavenie v zmysle judikatúry uvedenej v bode 93 tohto rozsudku. Je to tak najmä vtedy, ak je žalobcovo postavenie na trhu podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, EU:C:2005:761, bod 37 a citovanú judikatúru, ako aj British Aggregates/Komisia, C-487/06 P, EU:C:2008:757, bod 30).
- 98 V tejto súvislosti boli za osobne dotknuté rozhodnutím Komisie o ukončení konania vo veci formálneho zisťovania okrem podniku, ktorý je príjemcom pomoci, uznané aj jeho konkurenčné podniky s aktívnou úlohou v rámci tohto konania, pokiaľ bolo ich postavenie na trhu podstatne ovplyvnené opatrením pomoci, ktoré bolo predmetom napadnutého rozhodnutia (pozri rozsudok Sniace/Komisia, C-260/05 P, EU:C:2007:700, bod 55 a citovanú judikatúru).
- 99 Pokiaľ ide o určenie takejto dotknutosti, Súdny dvor mal príležitosť spresniť, že samotná okolnosť, že akt, akým je sporné rozhodnutie, môže mať určitý vplyv na súťažné vzťahy existujúce na relevantnom trhu a že dotknutý podnik sa nachádzal v súťažnom vzťahu s podnikom, ktorý mal z tohto aktu prospech, nemôže v nijakom prípade stačiť na to, aby mohol byť daný podnik považovaný za osobne dotknutý týmto aktom (pozri v tomto zmysle rozsudok British Aggregates/Komisia, C-487/06 P, EU:C:2008:757, bod 47).

- 100 Podnik sa teda nemôže odvolávať iba na svoje postavenie konkurenta vo vzťahu k podniku príjemcu, ale okrem toho musí preukázať, že sa nachádza v situácii, ktorá ho individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (pozri najmä rozsudok *British Aggregates/Komisia*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, bod 48).
- 101 V prejednávanej veci z bodu 72 tohto rozsudku vyplýva, že Komisia sporným rozhodnutím informovala Francúzsku republiku, že ak Geodis prevezme časť majetku skupiny Sernam, táto povinnosť vymáhania sa nerozšíri na túto spoločnosť, keďže sa vzhľadom na neexistenciu hospodárskej kontinuity nepreukázalo, že Geodis mala skutočný prospech zo spornej pomoci.
- 102 Okrem toho z bodu 54 sporného rozhodnutia výslovne vyplýva, že uvedené rozhodnutie sa netýka toho, či investícia, ktorú uskutočnila Geodis, spočívajúca v prevzatí časti majetku skupiny Sernam bola oznámená alebo nebola oznámená, a že v dôsledku toho nepredvída výsledok posúdenia tejto investície Komisiou podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- 103 Vyplýva z neho, že pomoc, ktorú podľa sporného rozhodnutia nemožno vymáhať od nadobúdateľa časti majetku jej pôvodného príjemcu, je práve a jedine pomocou, o ktorej sa už rozhodlo rozhodnutím Sernam 3.
- 104 Ako uviedol generálny advokát v bodoch 147 a 169 svojich návrhov, sporné rozhodnutie sa v dôsledku toho musí chápať ako rozhodnutie, ktoré je spojené s rozhodnutím Sernam 3 a je jeho dodatkom, keďže spresňuje jeho obsah, pokiaľ ide o postavenie príjemcu spornej pomoci a v dôsledku toho pokiaľ ide o postavenie povinnej osoby pri povinnosti vrátenia tejto pomoci, vzhľadom na udalosť, ktorá nastala po prijatí tohto rozhodnutia, t. j. v danom prípade nadobudnutie časti majetku pôvodného príjemcu uvedenej pomoci treťou osobou.
- 105 Pritom je nesporné, že Komisia prijala rozhodnutie Sernam 3 v rámci konania vo veci formálneho zisťovania upraveného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ.
- 106 Za týchto okolností sa odvolateľky môžu považovať za osobne dotknuté sporným rozhodnutím v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ vtedy, ak preukážu najmä to, že ich postavenie na trhu bolo podstatne ovplyvnené poskytnutím spornej pomoci. Ak žalobca naproti tomu spochybňuje dôvodnosť rozhodnutia, ktorým bola posúdená pomoc, prijatého podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ alebo na záver konania vo veci formálneho zisťovania, samotná skutočnosť, že sa môže považovať za príslušnú stranu v zmysle odseku 2 tohto článku, nemôže stačiť na uznanie prípustnosti žaloby.
- 107 V prejednávanej veci odvolateľky tvrdia, že spoločnosti Mory sú osobne dotknuté sporným rozhodnutím, keďže Komisia tým, že nezačala konanie vo veci formálneho zisťovania, im uprela procesné práva, ktoré im priznáva článok 108 ods. 2 ZFEÚ, najmä s cieľom namietat nedostatok právomoci tejto inštitúcie na prijatie tohto rozhodnutia. Spoločnosti Mory okrem toho údajne preukázali existenciu záujmu na konaní. Navyše sa údajne zúčastnili správneho konania vedúceho k prijatiu rozhodnutia Sernam 3 a tesne pred prijatím sporného rozhodnutia sa pýtali Komisie na právny základ, z ktorého chcela v tejto súvislosti vychádzať. Okrem toho boli tieto spoločnosti údajne jediné, ktoré podali na francúzske súdy návrhy s cieľom zaviazať francúzske orgány na vymáhanie spornej pomoci od jej príjemcov a rovnako ako Superga Invest podali na uvedené súdy žaloby s cieľom dosiahnutia náhrady škody spôsobenej z dôvodu poskytnutia tejto pomoci.
- 108 Odvolateľky okrem iného pre úplnosť tvrdia, že spornou pomocou bolo podstatne ovplyvnené konkurenčné postavenie spoločností Mory. Tieto spoločnosti boli dokonca údajne nútené ukončiť činnosti z dôvodov, ktoré považujú za spojené s poskytnutím tejto pomoci. Pokiaľ ide o Superga Invest, ako akcionár spoločností Mory takisto údajne znášala protisúťažné účinky uvedenej pomoci, keďže sa mohla rozhodnúť, že sama vstúpi na relevantný trh.

- 109 V tejto súvislosti treba konštatovať, že v súlade s judikatúrou uvedenou v bodoch 62, 97 a 98 tohto rozsudku namietané porušenie procesných práv priznaných spoločnostiam Mory podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ich záujem na konaní a aktívna úloha, ktorú zastávali v rámci konania vedúceho k prijatiu rozhodnutia Sernam 3 a sporného rozhodnutia, ich nemôžu v rámci prejednávanej veci individualizovať v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Pokiaľ ide o okolnosť, že odvolateľky podali na francúzske súdy žaloby s cieľom jednak zaviazať francúzske orgány na vymáhanie spornej pomoci a jednak dosiahnuť náhradu škody spôsobenej z dôvodu poskytnutia tejto pomoci, ani táto nemôže ako taká postačovať na ich individualizáciu v zmysle tohto ustanovenia, keďže ktokoľvek môže podať takéto žaloby.
- 110 Okrem toho, ak odvolateľky tvrdia, hoci len pre úplnosť, že spornou pomocou bolo podstatne ovplyvnené konkurenčné postavenie spoločností Mory, najmä vzhľadom na to, že tieto spoločnosti boli údajne nútené ukončiť svoje činnosti, je potrebné konštatovať, že ani v žalobe v prvostupňovom konaní, ani v rámci odvolania, na základe ktorého sa začalo toto konanie, nepredložili dôkazy, ktoré by mohli potvrdiť toto tvrdenie. Navyše nepredložili Súdnemu dvoru nijaké údaje o štruktúre relevantného trhu a ich konkurenčnom postavení na tomto trhu. Pokiaľ ide o Superga Invest, je nesporné, že nevykonáva činnosť na relevantnom trhu a z tohto dôvodu sa nemôže považovať za konkurenta príjemcu spornej pomoci. Keďže spoločnosti Mory okrem toho nepreukázali, že táto pomoc mala podstatný vplyv na ich konkurenčné postavenie, Superga Invest v tejto súvislosti nemôže vyvodzovať nijaký záujem na konaní iba z dôvodu svojho postavenia akcionára týchto spoločností.
- 111 V dôsledku toho sa odvolateľky nemôžu považovať za osobne dotknuté sporným rozhodnutím v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.
- 112 Keďže treba vyhovieť námietke neprípustnosti návrhu na zrušenie podaného odvolateľkami v konaní pred Všeobecným súdom, ktorú podala Komisia v rámci prvostupňového konania, v rozsahu, v akom sa touto námietkou vytýka nedostatok aktívnej legitímácie odvolateľiek, je potrebné zamietnuť tento návrh ako neprípustný.

O trovách

- 113 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci, rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 2 tohto rokovacieho poriadku, ktorý sa na základe jeho článku 184 ods. 1 uplatňuje na konanie o odvolaní, ak je viac účastníkov konania, ktorí vo veci nemali úspech, Súdny dvor medzi nich rozdelí náhradu trov konania.
- 114 Keďže sa vyhovel odvolaniu odvolateľiek, ale ich návrh na zrušenie bol zamietnutý, každý z účastníkov konania je povinný znášať svoje vlastné trovy konania tak v prvostupňovom konaní, ako aj v konaní o odvolaní.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie Mory a i./Komisia (T-545/12, EU:T:2013:607) sa zrušuje.**
2. **Žaloba o neplatnosť podaná Mory SA, Mory Team a Superga Invest proti rozhodnutiu Komisie C(2012) 2401 final zo 4. apríla 2012 týkajúcejmu sa prevzatia majetku skupiny Sernam v rámci jej konkurzu sa zamietá ako neprípustná.**
3. **Mory SA, Mory Team, Superga Invest a Európska komisia sú povinné znášať svoje vlastné trovy konania tak v prvostupňovom konaní, ako aj v konaní o odvolaní.**

Podpisy